

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 15ης Σεπτεμβρίου 2005*

Στην υπόθεση C-37/03 P,

έχουσα ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου, ασκηθείσα στις 3 Φεβρουαρίου 2003,

BioID AG, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία), υπό δικαστική εκκαθάριση, εκπροσωπούμενη από τον A. Nordemann, Rechtsanwalt,

αναιρεσείουσα,

όπου ο έτερος διάδικος είναι το:

Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενο από τους A. von Mühlendahl και G. Schneider,

καθού πρωτοδικώς,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους A. Rosas, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, J. Malenovský και A. Ó Caoimh (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Léger,

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της συνεδριάσεως της 13ης Ιανουαρίου 2005,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 2ας Ιουνίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με την αίτησή της, η εταιρία BioID AG ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 5ης Δεκεμβρίου 2002, T-91/01, ΒιοID κατά ΓΕΕΑ (ΒιοID) (Συλλογή 2002, σ. II-5159, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το πρώτο απέρριψε την ασηκηθείσα κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ), της 20ής Φεβρουαρίου 2001 (υπόθεση R 538/1999-2) (στο εξής: επίδικη απόφαση), προσφυγή κατά της απορρίψεως καταχωρίσεως ως κοινοτικού σήματος σύνθετου σήματος περιλαμβάνοντος το ακρωνύμιο «ΒιοID».

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Κατά το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1):

«Μπορεί να αποτελέσει κοινοτικό σήμα οποιοδήποτε σημείο δεκτικό γραφικής παραστάσεως, ιδίως λέξεις, συμπεριλαμβανομένων των ονομάτων των προσώπων, σχέδια, γράμματα, αριθμοί, το σχήμα προϊόντος ή της συσκευασίας του, υπό την προϋπόθεση ότι τα σημεία αυτά είναι ικανά να διακρίνουν τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες μιας επιχειρήσεως από τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες άλλων επιχειρήσεων.»

- 3 Το άρθρο 7 του ίδιου κανονισμού ορίζει τα εξής:

«1. Δεν γίνονται δεκτά προς καταχώριση:

[...]

β) τα σήματα που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα:

γ) τα σήματα που αποτελούνται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις δυνάμενα να χρησιμεύσουν στις συναλλαγές για τη δήλωση του είδους, της ποιότητας, της ποσότητας, του προορισμού, της αξίας, της γεωγραφικής προελεύσεως ή του χρόνου παραγωγής του προϊόντος ή της παροχής της υπηρεσίας ή άλλων χαρακτηριστικών αυτών·

- δ) τα σήματα που συνίστανται αποκλειστικά από σημεία ή ενδείξεις που έχουν καταστεί συνήθη στην καθημερινή γλώσσα ή στη θεμιτή και πάγια πρακτική του εμπορίου

[...]»

Το ιστορικό της διαφοράς

- 4 Ενεργούσα υπό την προηγούμενη επωνυμία της, ήτοι ως DCS Dialog Communication Systems AG, η αναιρεσείουσα υπέβαλε στις 8 Ιουλίου 1998 ενώπιον του ΓΕΕΑ αίτηση καταχώρισεως ως κοινοτικού σήματος σύνθετου σήματος (στο εξής: αιτηθέν σήμα), συγκείμενου από το παρατιθέμενο κατωτέρω σημείο:

BioID®

- 5 Τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία και για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώριση του σήματος υπάγονται στις κλάσεις 9, 38 και 42 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας, σχετικά με την κατάταξη των προϊόντων και των

υπηρεσιών για την καταχώριση σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αυτός έχει αναθεωρηθεί και τροποποιηθεί. Οι κλάσεις αυτές αντιστοιχούν στην ακόλουθη περιγραφή, η οποία περιλαμβάνεται στην αίτηση καταχωρίσεως του σήματος:

- λογισμικό και υλισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και μέρη αυτών, οπτικές, ακουστικές και ηλεκτρονικές συσκευές και μέρη αυτών, όλα τα προαναφερθέντα είδη ειδικότερα σε σχέση με τον έλεγχο της δικαιοδοσίας προσβάσεως για την επικοινωνία μεταξύ ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και για την αναγνώριση ή την επαλήθευση έμβιων οργανισμών, με υποστήριξη ηλεκτρονικών υπολογιστών, βάσει ενός ή περισσότερων ειδικών βιομετρικών χαρακτηριστικών, που υπάγονται στην κλάση 9·
- υπηρεσίες τηλεπικοινωνιών· υπηρεσίες ασφαλείας σχετικά με την επικοινωνία υπολογιστών, την πρόσβαση σε τράπεζες δεδομένων, την ηλεκτρονική διεκπεραίωση πληρωμών, τον επανέλεγχο δικαιοδοσίας προσβάσεως, καθώς και την αναγνώριση ή την επαλήθευση έμβιων οργανισμών, με υποστήριξη ηλεκτρονικών υπολογιστών, βάσει ενός ή περισσότερων ειδικών βιομετρικών χαρακτηριστικών, που υπάγονται στην κλάση 38·
- διάθεση λογισμικού μέσω του Διαδικτύου (Internet), και άλλων δικτύων επικοινωνίας, επί γραμμής συντήρηση προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, προγραμματισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών, όλες οι προαναφερθείσες υπηρεσίες ειδικότερα σε σχέση με τον έλεγχο της δικαιοδοσίας προσβάσεως, με την επικοινωνία μεταξύ ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και για την αναγνώριση ή την επαλήθευση έμβιων οργανισμών, με υποστήριξη ηλεκτρονικών υπολογιστών, βάσει ενός ή περισσότερων ειδικών βιομετρικών χαρακτηριστικών· τεχνική ανάπτυξη συστημάτων για τον έλεγχο της δικαιοδοσίας προσβάσεως, για την επικοινωνία μεταξύ των ηλεκτρονικών υπολογιστών, καθώς και συστημάτων για την αναγνώριση ή την επαλήθευση έμβιων οργανισμών, με υποστήριξη ηλεκτρονικών υπολογιστών, βάσει ενός ή περισσότερων ειδικών βιομετρικών χαρακτηριστικών, που υπάγονται στην κλάση 42.

- 6 Με απόφαση της 25ης Ιουνίου 1999, ο εξεταστής απέρριψε την ανωτέρω αίτηση με το αιτιολογικό ότι το αιτηθέν σήμα ήταν περιγραφικό των οικείων προϊόντων και στερούνταν παντελώς διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ', του κανονισμού 40/94. Η ανωτέρω απόφαση αποτέλεσε αντικείμενο προσφυγής εκ μέρους της αναιρεσείουσας.
- 7 Με την επίδικη απόφαση, το δεύτερο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ απέρριψε την προσφυγή με το αιτιολογικό ότι η καταχώριση του αιτηθέντος σήματος αντίκειται στις διατάξεις του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχεία β' και γ' του κανονισμού 40/94 ως εκ του ότι το σήμα, θεωρούμενο στο σύνολό του, συνιστά συντομογραφία των λέξεων «biometric identification» (βιομετρική αναγνώριση) και, συνακόλουθα, είναι περιγραφικό των χαρακτηριστικών των διαλαμβανομένων στην αίτηση προϊόντων και υπηρεσιών. Συνήγαγε επίσης ότι τα γραφικά στοιχεία δεν ήσαν ικανά να προσδώσουν στο σήμα διακριτικό χαρακτήρα κατά την έννοια του προαναφερθέντος άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β'.

Η ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 8 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 25 Απριλίου 2001, η αναιρεσείουσα ζήτησε την ακύρωση της επίδικης αποφάσεως. Προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως, αντλούμενους, αντιστοίχως, από την παράβαση των άρθρων 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94.
- 9 Απορρίπτοντας την προσφυγή της οποίας είχε επιληφθεί, το Πρωτοδικείο υπενθύμισε, καταρχάς, στη σκέψη 23 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως ότι:

«Όπως προκύπτει από τη νομολογία, τα σήματα τα οποία αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 είναι, μεταξύ άλλων, εκείνα τα οποία, από την άποψη του ενδιαφερομένου κοινού, χρησιμοποιούνται γενικώς στο

εμπόριο, στο πλαίσιο της παρουσιάσεως των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών, ή ως προς τα οποία υφίστανται, τουλάχιστον, συγκεκριμένες ενδείξεις που να επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι τα σήματα αυτά μπορούν να χρησιμοποιηθούν κατ' αυτόν τον τρόπο. Περαιτέρω, τα σήματα αυτά δεν παρέχουν τη δυνατότητα στο ενδιαφερόμενο κοινό να επαναλάβει μια [πραγματοποιηθείσα αγορά], αν αυτή αποδειχθεί θετική, ή να την αποφύγει, αν αποδειχθεί αρνητική, κατά την μετέπειτα κτήση των επίμαχων προϊόντων ή υπηρεσιών [βλ., στο πνεύμα αυτό, απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Φεβρουαρίου 2002, T-79/00, Rewe-Zentral κατά ΓΕΕΑ (LITE), Συλλογή 2002, σ. II-705, σκέψη 26].»

- 10 Κατόπιν αυτού, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 25 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι εν πάση περιπτώσει ενημερωμένο κοινό στον τομέα των επιδικών προϊόντων και υπηρεσιών.
- 11 Ακολούθως, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 27 της αποφάσεώς του, μεταξύ άλλων ότι, όταν πρόκειται για σήμα αποτελούμενο από πλείονα στοιχεία, επιβάλλεται, για τους σκοπούς της εκτιμήσεως του διακριτικού χαρακτήρα του, η εξέτασή του στο σύνολό του, χωρίς τούτο να είναι ασυμβίβαστο προς τυχόν διαδοχική εξέταση των διαφόρων στοιχείων από τα οποία συντίθεται το σήμα.
- 12 Πρώτον, όσον αφορά το αιτηθέν σήμα, το Πρωτοδικείο επισήμανε, στη σκέψη 28 της ίδιας αποφάσεως, ότι το στοιχείο «ID» συνιστά στην αγγλική γλώσσα τρέχουσα σύντμηση του ουσιαστικού «identification» και, όσον αφορά το πρόθεμα «Bio», ότι τούτο μπορεί να αποτελεί είτε τη σύντμηση ενός επιθέτου [«biological» (βιολογικό) ή «biometrical» (βιομετρικό)] είτε τη σύντμηση ενός ουσιαστικού [«biology» (βιολογία)]. Στη σκέψη 29 της ίδιας αποφάσεως διαπίστωσε ότι, λαμβάνοντας υπόψη τα διαλαμβανόμενα στην αίτηση περί σήματος προϊόντα και υπηρεσίες, το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το ακρωνύμιο BioID υπό την έννοια της «biometrical identification» (βιομετρική αναγνώριση).
- 13 Δεύτερον, όσον αφορά όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία και τις οποίες είχε ζητηθεί η καταχώριση σήματος, το Πρωτοδικείο έκρινε, στις σκέψεις 30 έως 32 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, αφενός, όσον αφορά τα προϊόντα και

τις υπηρεσίες που υπάγονται στην κλάση 9, ότι η βιομετρική αναγνώριση εμβίων όντων συνεπάγεται, αν δεν απαιτεί, τη χρήση των εν λόγω προϊόντων και, αφετέρου, όσον αφορά τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που υπάγονται στις κλάσεις 38 και 42, ότι, στο μέτρο που οι εν λόγω υπηρεσίες παρέχονται μέσω βιομετρικής αναγνώρισης ή αφορούν την ανάπτυξη συστημάτων για παρόμοιες αναγνώρισεις, το ακρωνύμιο BioID αφορά ευθέως μία από τις ιδιότητές τους, δυνάμει να ληφθεί υπόψη κατά την εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού επιλογή τέτοιων υπηρεσιών.

- 14 Κατά την παρατιθέμενη στη σκέψη 34 της αποφάσεως κρίση του Πρωτοδικείου, το ακρωνύμιο BioID δύναται, από την άποψη του ενδιαφερόμενου κοινού, να χρησιμοποιείται εν γένει στο εμπόριο για την παρουσίαση των προϊόντων και υπηρεσιών που υπάγονται στις διαλαμβανόμενες στην αίτηση καταχωρίσεως του σήματος κατηγορίες. Επομένως, στερείται διακριτικού χαρακτήρα ως προς τις ανωτέρω κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών.
- 15 Το Πρωτοδικείο παρατήρησε, στη σκέψη 37 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα εικονιστικά στοιχεία του αιτηθέντος σήματος, συγκείμενα από χαρακτήρες της γραμματοσειράς «Arial», καθώς και από χαρακτήρες διαφορετικού πάχους, χρησιμοποιούνται εν γένει στο εμπόριο για την παρουσίαση κάθε είδους προϊόντων και υπηρεσιών και ως εκ τούτου στερούνται διακριτικού χαρακτήρα ως προς τις οικείες κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών.
- 16 Ακολούθως, στις σκέψεις 38 έως 40 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, όσον αφορά τα γραφικά στοιχεία του αιτηθέντος σήματος, το Πρωτοδικείο έκρινε ότι, όσον αφορά το σημείο «■», η ίδια η προσφεύγουσα είχε δηλώσει ότι τούτο χρησιμοποιείται εν γένει τελευταίω τη τάξει μεταξύ πλειόνων στοιχείων ενός λεκτικού σήματος, υποδεικνύοντας ότι πρόκειται για σύντμηση, ενώ, όσον αφορά το σημείο «®», η λειτουργία του περιορίζεται στην ένδειξη ότι πρόκειται για σήμα καταχωρισθέν σε συγκεκριμένη περιοχή και, ελλείψει μιας τέτοιας καταχωρίσεως, η χρησιμοποίηση του γραφικού αυτού στοιχείου θα μπορούσε να δημιουργήσει εσφαλμένη εντύπωση στο κοινό. Έτσι, το Πρωτοδικείο κατέληξε στο ότι τα ανωτέρω γραφικά στοιχεία δύνανται να χρησιμοποιούνται στο εμπόριο για την παρουσίαση κάθε είδους προϊόντων και υπηρεσιών, οπότε στερούνται διακριτικού χαρακτήρα ως προς τα εν λόγω προϊόντα και τις υπηρεσίες.

- 17 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 41 της ίδιας αποφάσεως και αφού εξέτασε έκαστο στοιχείο, συνθετικό του αιτηθέντος σήματος, ότι το αιτηθέν σήμα αποτελείται από συνδυασμό στοιχείων, έκαστο των οποίων, δυνάμενο να χρησιμοποιείται γενικώς στο εμπόριο για την παρουσίαση προϊόντων και υπηρεσιών που εμπίπτουν στις διαλαμβανόμενες με την αίτηση του σήματος αυτού κατηγορίες, στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και τις υπηρεσίες.
- 18 Κατόπιν αυτού, το Πρωτοδικείο έκρινε, στις σκέψεις 42 έως 44 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι, αφ' ης στιγμής δεν προκύπτει ότι υφίστανται συγκεκριμένες ενδείξεις, όπως, ιδίως, ο τρόπος με τον οποίο συνδυάζονται τα διάφορα στοιχεία, ώστε να μπορεί να συναχθεί ότι το σύνθετο σήμα, η καταχώριση του οποίου ζητείται, θεωρούμενο στο σύνολό του, αντανακλά κάτι περισσότερο από το σύνολο των στοιχείων εκ των οποίων συντίθεται, το εν λόγω σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα έναντι των οικείων κατηγοριών προϊόντων και υπηρεσιών.
- 19 Επί πλέον, σχετικά με τα επιχειρήματα που αρύεται η αναιρεσείουσα από την ύπαρξη άλλων καταχωρισμένων κοινοτικών σημάτων, το Πρωτοδικείο, αφού υπενθύμισε στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι πραγματικοί ή νομικοί λόγοι που απαντούν σε προηγούμενη απόφαση του ΓΕΕΑ μπορούν να αποτελούν επιχειρήματα προς στήριξη λόγου αφορώντος παράβαση διατάξεως του κανονισμού 40/94, διαπίστωσε, πάντως, ότι εν προκειμένω η προσφεύγουσα δεν είχε επικαλεστεί λόγους περιλαμβανόμενους σε άλλες αποφάσεις που θα ήσαν ικανοί να θέσουν εν αμφιβόλω τη διατυπωθείσα εκτίμηση ως προς τον διακριτικό χαρακτήρα του αιτηθέντος σήματος.
- 20 Κατόπιν αυτού, το Πρωτοδικείο συνήγαγε, στις σκέψεις 49 και 50 της ίδιας αποφάσεως, ότι ο αρυόμενος από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 λόγος ήταν απορριπτέος και ότι παρελίκε η εξέταση του αρυόμενου από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού λόγους ακυρώσεως.

Η αίτηση αναιρέσεως

- 21 Με την αίτησή της, η αναιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, να ακυρώσει την επίδικη απόφαση και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.
- 22 Το ΓΕΕΑ ζητεί την απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως και την καταδίκη της αναιρεσείουσας στα δικαστικά έξοδα.
- 23 Προς στήριξη της αιτήσεώς της, η αναιρεσείουσα προβάλλει δύο λόγους αναιρέσεως. Με τον πρώτο λόγο της αναιρέσεως, ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο ερμήνευσε κατά τρόπο ανακριβή και υπερβολικά διασταλτικό τον απόλυτο λόγο απαραδέκτου του στερούμενου διακριτικού χαρακτήρα σήματος, όπως προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Με τον δεύτερο λόγο της αναιρέσεως, υποστηρίζει ότι, καίτοι είχε ερμηνεύσει ορθώς την τελευταία αυτή διάταξη του κανονισμού, το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο μη εξετάζοντας τον αρυόμενο από παραβίαση του οικείου κανονισμού δεύτερο λόγο ακυρώσεως που είχε προβληθεί πρωτοδίκως.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος αντλείται από την παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94

- 24 Ο λόγος αυτός αναιρέσεως υποδιαιρείται σε τέσσερα σκέλη αιτιάσεων.

Επί του πρώτου σκέλους αφορώντος τη συνεκτίμηση της συνολικής εντύπωσης που δημιουργεί το αιτηθέν σήμα

- 25 Με τη συγκεκριμένη αιτίαση, η αναιρεσείουσα προσάπτει στο Πρωτοδικείο ότι, προκειμένου να εκτιμήσει την ικανότητα του αιτηθέντος σήματος να διαθέτει διακριτικό χαρακτήρα, στηρίχθηκε στο κριτήριο του αποτελέσματος που επάγεται στο σύνολό του το εν λόγω σήμα για το ενδιαφερόμενο κοινό. Κατά την αναιρεσείουσα, μολοντί το Πρωτοδικείο εξέτασε λεπτομερώς και καθ' έκαστον τα διάφορα εικονιστικά και γραφικά στοιχεία του σήματος και συνήγαγε τα εκ της εξετάσεως αυτής συμπεράσματα, στην πραγματικότητα δεν ανέλυσε τη συνολική εντύπωση.
- 26 Κατά το ΓΕΕΑ, το Πρωτοδικείο εξέτασε το αιτηθέν σήμα στο σύνολό του, μολοντί αναγνώρισε ορθώς ότι η προσέγγιση αυτή δεν αποκλείει την εκκίνηση με την ανάλυση των καθ' έκαστον στοιχείων που το απαρτίζουν. Το ΓΕΕΑ, το οποίο επιδόθηκε το ίδιο σε παρόμοια ανάλυση, συνήγαγε το συμπέρασμα ότι η σφαιρική εντύπωση καθενός από τα στοιχεία του αιτηθέντος σήματος είναι ότι πρόκειται για μη διακριτικό σήμα.
- 27 Πρώτον, πρέπει να υπομνηστεί ότι η βασική λειτουργία του σήματος συνίσταται στο να εγγυάται στον καταναλωτή ή στον τελικό χρήστη την ταυτότητα καταγωγής του φέροντος το σήμα προϊόντος ή της οικείας υπηρεσίας, επιτρέποντάς του να διακρίνει, χωρίς κίνδυνο συγχύσεως, το εν λόγω προϊόν ή την υπηρεσία από εκείνα άλλης προελεύσεως (βλ., ιδίως, αποφάσεις της 23ης Μαΐου 1978, 102/77, Hoffmann-La Roche, Συλλογή τόμος 1978, σ. 351, σκέψη 7, και της 18ης Ιουνίου 2002, C-299/99, Philips, Συλλογή 2002, σ. I-5475, σκέψη 30). Υπό την έννοια αυτή, το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 σκοπεί στην παρεμπόδιση της καταχωρίσεως των σημάτων που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, ο οποίος τα καθιστά αποκλειστικά και μόνο ικανά να πληρούν την ανωτέρω βασική λειτουργία (βλ. απόφαση της 16ης Σεπτεμβρίου 2004, C-329/02 P, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-8317, σκέψη 23).
- 28 Δεύτερον, προκειμένου να προσδιορισθεί αν συγκεκριμένο σημείο εμφανίζει χαρακτήρα καθιστώντας το ικανό να καταχωριστεί ως σήμα, επιβάλλεται η θεώρηση υπό την οπτική γωνία του ενδιαφερόμενου κοινού.

- 29 Τρίτον, όσον αφορά σύνθετο σήμα, όπως το αποτελούν αντικείμενο της παρούσας διαφοράς, ο τυχόν διακριτικός χαρακτήρας μπορεί να εξεταστεί εν μέρει για καθένα χωριστά από τους όρους και τα στοιχεία του, πρέπει όμως εν πάση περιπτώσει να στηρίζεται στη συνολική αντίληψη εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού σχετικά με το σήμα και όχι στο τεκμήριο ότι τα στοιχεία που μεμονωμένα στερούνται διακριτικού χαρακτήρα δεν μπορούν, συνδυαζόμενα, να τον εμφανίσουν (βλ. προαναφερθείσα απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 35). Πράγματι, το γεγονός απλώς και μόνο ότι το καθένα από τα εν λόγω στοιχεία, λαμβανόμενο μεμονωμένα, στερείται διακριτικού χαρακτήρα δεν αποκλείει το ότι μπορεί να τον εμφανίζει ο συνδυασμός που αυτά σχηματίζουν (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 12ης Φεβρουαρίου 2004, C-363/99, Koninklijke KPN Nederland, Συλλογή 2004, σ. I-1619, σκέψεις 99 και 100, C-265/00, Campina Melkunie, Συλλογή 2004, σ. I-1699, σκέψεις 40 και 41, καθώς και προαναφερθείσα απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 28).
- 30 Επί της υποθέσεως η οποία κατέληξε στην έκδοση της προαναφερθείσας αποφάσεως SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σχετικά με την καταχώριση ως κοινοτικού σήματος του λεκτικού συμπλέγματος SAT.2, το Δικαστήριο ανείρεσε την απόφαση του Πρωτοδικείου της 2ας Ιουλίου 2002, [T-323/00, SAT.1 κατά ΓΕΕΑ (SAT.2), Συλλογή 2002, σ. II-2839], με το αιτιολογικό ότι, προκειμένου να δικαιολογήσει την άρνηση καταχώρισεως του εν λόγω λεκτικού συμπλέγματος, το Πρωτοδικείο στηρίχθηκε στο τεκμήριο ότι στοιχεία που στερούνται μεμονωμένα διακριτικού χαρακτήρα δεν μπορούν να τον εμφανίζουν, λαμβανόμενα σε συνδυασμό. Κατόπιν αυτού, το Πρωτοδικείο δεν εξέτασε τη συνολική εντύπωση που δημιουργούσε το οικείο λεκτικό σύμπλεγμα παρά μόνον επικουρικός, αρνούμενο οποιαδήποτε λυσιτέλεια δεδομένων όπως η ύπαρξη ενός στοιχείου φαντασίας που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την οικεία ερμηνεία.
- 31 Με τη σκέψη 27 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έκρινε ορθά ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σύνθετου σήματος, το γεγονός ότι το εν λόγω σήμα εξετάζεται στο σύνολό του δεν είναι ασυμβίβαστο με τη διαδοχική εξέταση των διαφόρων στοιχείων από τα οποία απαρτίζεται το σήμα.
- 32 Βεβαίως, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, αφού έκρινε ότι τα διάφορα στοιχεία του αιτηθέντος σήματος στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι τούτο έπρεπε να θεωρηθεί κατά τεκμήριο ως στερούμενο παρόμοιου χαρακτήρα.

33. Εντούτοις, σε αντίθεση με την κατάσταση που ίσχυε επί της προαναφερθείσας αποφάσεως SAT.1 κατά ΟΗΜΙ (SAT.2), η σχετική διαπίστωση δεν επηρέασε εν προκειμένω την ανάλυση του Πρωτοδικείου επί του σημείου αυτού, εφόσον δεν περιορίστηκε στην εξέταση της συνολικής εντυπώσεως που προκάλεσε το αιτηθέν σήμα επικουρικός, αλλ' αφιέρωσε ένα σημαντικό τμήμα της συλλογιστικής του προκειμένου να αξιολογήσει, όσον αφορά ένα σύνθετο σήμα, τον διακριτικό χαρακτήρα του συνόλου του σημείου.
34. Πράγματι, στη σκέψη 42 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι, εφόσον δεν προκύπτει ότι υφίστανται συγκεκριμένες ενδείξεις, όπως είναι, ιδίως, ο τρόπος κατά τον οποίον έχουν συνδυαστεί τα διάφορα στοιχεία, υποδηλώνοντα ότι ένα σύνθετο σήμα, θεωρούμενο στο σύνολό του, παριστάνει περισσότερα πράγματα απ' ό,τι το άθροισμα των στοιχείων από τα οποία αποτελείται, το σήμα αυτό στερείται διακριτικού χαρακτήρα σε σχέση με τα οικεία προϊόντα και τις οικείες υπηρεσίες.
35. Επί πλέον, στις σκέψεις 43 και 44 της αποφάσεώς του, το Πρωτοδικείο ανέπεμψε στη λεπτομερή ανάλυσή του, αφενός, των περιγραφέντων στη σκέψη 37 της ίδιας αποφάσεως τυπογραφικών στοιχείων και, αφετέρου, των παρατιθεμένων στις σκέψεις 38 και 39 της ίδιας αποφάσεως γραφικών στοιχείων. Πράττοντας τούτο, το Πρωτοδικείο ενέταξε την πραγματοποιηθείσα στις ανωτέρω σκέψεις της αποφάσεώς του ανάλυση στην εξέτασή του της συνολικής εντυπώσεως που προκάλεσε το αιτηθέν σήμα, ώστε να προσδιοριστεί αν τούτο εμφανίζει χαρακτήρα που να το καθιστά ικανό να καταχωριστεί ως σήμα.
36. Τέλος, το Πρωτοδικείο διαπίστωσε ότι η δομή του αιτηθέντος σήματος, δεν επιτρέπει την ανάιρεση του συμπεράσματος ότι το αιτηθέν σήμα, θεωρούμενο στο σύνολό του, στερείται διακριτικού χαρακτήρα.
37. Το σκεπτικό αυτό δεν πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, δεδομένου ότι το Πρωτοδικείο εξακρίβωσε αν το εν λόγω σήμα, θεωρούμενο στο σύνολό του, εμφάνισε ή όχι διακριτικό χαρακτήρα.

38 Έπεται ότι η πρώτη αιτίαση του πρώτου λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της δευτέρας αιτιάσεως σχετικά με την απόδειξη ότι το αιτηθέν σήμα είχε πράγματι χρησιμοποιηθεί από το κοινό ή από ανταγωνιστές

39 Με την εν λόγω αιτίαση, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι, εκτιμώντας ότι το αιτηθέν σήμα στερούνταν διακριτικού χαρακτήρα, το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι δεν μπόρεσε να αποδειχθεί ότι το αιτηθέν σήμα είχε όντως χρησιμοποιηθεί από το κοινό ή από ανταγωνιστές, ότι δεν περιλαμβανόταν στα λεξικά και ότι, μολονότι έρευνα στο Διαδίκτυο αφορώσα τους όρους «biometrical identification» είχε ως αποτέλεσμα 19 075 απαντήσεις, το αιτηθέν σήμα χρησιμοποιήθηκε μόνο στις αφορώσες «biometric identification» έντυπες διαφημίσεις της αναιρεσείουσας.

40 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι η συγκεκριμένη εκτίμηση της επιπτώσεως ενός σήματος στον καταναλωτή, οριζόμενη με σαφήνεια σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σημείου, συνιστά διαπίστωση ενός πραγματικού περιστατικού το οποίο δεν εξετάζεται από το Δικαστήριο, εκτός αν προσάπτεται στο Πρωτοδικείο ότι αλλοίωσε τα πραγματικά περιστατικά. Δεδομένου ότι η αναιρεσείουσα δεν επικαλείται κανένα στοιχείο δυνάμενο να αναιρέσει τις εκ μέρους του Πρωτοδικείου διαπιστώσεις επί των πραγματικών περιστατικών που αφορούν το συγκεκριμένο σημείο, η αιτίαση αυτή είναι απαράδεκτη.

41 Επί του ζητήματος της αποδείξεως του ότι το αιτηθέν σήμα χρησιμοποιούνταν κατά συνήθεια ως περιγραφικό από το κοινό ή από ανταγωνιστές, αρκεί να υπογραμμιστεί, πρώτον, ότι το ότι αποδεικνύεται ότι το αιτηθέν σήμα χρησιμοποιείται κατά συνήθεια από το κοινό ή από ανταγωνιστές συνιστά πρόσφορη παράμετρο στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο δ΄, του κανονισμού 40/94, αλλ' όχι στο πλαίσιο της ίδιας διατάξεως, στοιχείο β΄ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 2004, C-64/02 P, ΓΕΕΑ κατά Erpo Möbelwerk, Συλλογή 2004, σ. I-10031, σκέψεις 40 και 46).

- 42 Δεύτερον, η συγκεκριμένη εκτίμηση της επιπτώσεως ενός σήματος επί του καταναλωτή, οριζόμενη με σαφήνεια σε σχέση με τα προϊόντα και τις υπηρεσίες για τα οποία ζητείται η καταχώριση του σημείου, συνιστά διαπίστωση πραγματικού περιστατικού. Άρα, η αναιρεσείουσα ζητεί στην πραγματικότητα από το Δικαστήριο να υποκαταστήσει με τη δική του εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών εκείνη του Πρωτοδικείου.
- 43 Όπως προκύπτει από άρθρο 225 ΕΚ, καθώς και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, η ανίχνευση περιορίζεται στα νομικά ζητήματα. Ως εκ τούτου, το Πρωτοδικείο είναι κατ' αρχήν μόνο αρμόδιο να προβαίνει στη διαπίστωση και εκτίμηση των σχετικών πραγματικών περιστατικών και να εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία. Επομένως, η εκτίμηση των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν είναι, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως της αλλοιώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκείμενο υπό την έννοια αυτή στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο ασκήσεως αναιρέσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις της 19ης Σεπτεμβρίου 2002, C-104/00 P, DKV κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2002, σ. I-7561, σκέψη 22, της 2ας Οκτωβρίου 2003, C-194/99 P, Thyssen Stahl κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. I-10821, σκέψη 20, και της 7ης Οκτωβρίου 2004, C-136/02 P, Mag Instrument κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-9165, σκέψη 39).
- 44 Υπό τις περιστάσεις αυτές, επομένως, η δεύτερη αιτίαση του πρώτου λόγου αναιρέσεως είναι απορριπτέα ως εν μέρει αβάσιμη και εν μέρει απαράδεκτη.

Επί της τρίτης αιτιάσεως σχετικά με τη συνεκτίμηση των λοιπών σημάτων που καταχωρίστηκαν ως κοινοτικά σήματα

- 45 Με την αιτιάσή της αυτή, η αναιρεσείουσα ισχυρίζεται ότι το Πρωτοδικείο έπρεπε να εκτιμήσει ότι τα λοιπά καταχωρισθέντα από το ΓΕΕΑ σήματα ως κοινοτικά, συμπεριλαμβανομένων όχι μόνον άλλων σημάτων αποτελούμενων από το πρόθεμα «Bio» και άλλο περιγραφικό όρο αλλ' επίσης και από το λεκτικό σήμα Bioid, συνιστούσαν ενδείξεις του διακριτικού χαρακτήρα του σήματος του οποίου ζητούνταν η καταχώριση.

- 46 Το ΓΕΕΑ ισχυρίζεται ότι, εφόσον οι αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών δεν συνιστούν αποφάσεις εκδιδόμενες στα πλαίσια πλήρους διακριτικής ευχέρειας αλλά δέσμιας αρμοδιότητας, οι προγενέστερες αποφάσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν κριτήρια συγκρίσεως. Ο κατάλογος των λεκτικών σημάτων που περιλαμβάνουν το στοιχείο «Bio», την καταχώριση των οποίων αρνήθηκε το ΓΕΕΑ, είναι εξίσου εκτεταμένος με τον κατάλογο των σημάτων που καταχωρίστηκαν ως εμπεριέχοντα το ανωτέρω στοιχείο. Οι δυνάμενες να συγκριθούν καταχωρίσεις θα έπρεπε να εξεταστούν ανά περίπτωση, λαμβανομένων ειδικότερα υπόψη των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία ή τις οποίες ζητείται η καταχώριση του σημείου. Επί πλέον, το ΓΕΕΑ υπογραμμίζει ότι το λεκτικό σήμα «Bioid» δεν μπορεί να συγκριθεί με το εικονιστικό σήμα BioID. Η εικονιστική διάκριση, η οποία είναι εύλωτη και σε γραφικό επίπεδο, του «Bio», αφενός, από το «ID», αφετέρου, καταδεικνύει σαφώς ότι πρόκειται για δύο στοιχεία ενός σήματος. Στην περίπτωση του λεκτικού σήματος Bioid ουδαμώς συνέτρεχαν τα εν λόγω στοιχεία διακρίσεως.
- 47 Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί, καταρχάς, ότι οι αποφάσεις που καλούνται να λάβουν τα τμήματα προσφυγών δυνάμει του κανονισμού 40/94, όσον αφορά την καταχώριση σημείου ως κοινοτικού σήματος, εμπíπτουν στη σφαίρα της ασκήσεως δέσμιας αρμοδιότητας και όχι διακριτικής ευχέρειας. Επομένως, η νομιμότητα των αποφάσεων των τμημάτων προσφυγών πρέπει να εκτιμάται αποκλειστικά με βάση τον κανονισμό αυτό, όπως ερμηνεύεται από τον κοινοτικό δικαστή, και όχι με βάση προγενέστερη πρακτική σε επίπεδο αποφάσεων που λαμβάνουν τα τμήματα προσφυγών [βλ. απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 2005, T-19/04, Metso Paper Automation Oy κατά ΓΕΕΑ (PAPERLAB), Συλλογή 2005, σ. I-2383, σκέψη 39].
- 48 Εξάλλου, ο διακριτικός χαρακτήρας ενός σήματος πρέπει να εκτιμάται, αφενός, σε σχέση με τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τα οποία ή για τις οποίες ζητήθηκε η καταχώρισή τους και, αφετέρου, σε σχέση με την εκ μέρους του ενδιαφερόμενου κοινού κατανόησή τους.
- 49 Έπεται ότι η ταυτότητα ή το παρεμφερές του αιτηθέντος σήματος έναντι άλλου κοινοτικού σήματος ουδεμία ασκεί επιρροή, οσάκις, όπως εν προκειμένω, τα πραγματικά ή νομικά στοιχεία που υποβλήθηκαν προς στήριξη της αιτήσεως του ετέρου αυτού σήματος δεν προβάλλονται από την αναιρεσεύουσα προκειμένου να καταδειχθεί ο διακριτικός χαρακτήρας του αιτηθέντος σήματος.

- 50 Εν πάση περιπτώσει, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η αναιρεσείουσα, το Πρωτοδικείο ουδαμώς αρνήθηκε να εξετάσει τα αποδεικτικά στοιχεία που αντλούνταν από την πρακτική του ΓΕΕΑ σε επίπεδο λήψεως αποφάσεων.
- 51 Έτσι, το Πρωτοδικείο έκρινε, στη σκέψη 47 της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι πραγματικοί ή νομικοί λόγοι που απαντούν σε προηγούμενη απόφαση μπορούν να αποτελέσουν επιχειρήματα προς στήριξη λόγου αφορώντος παράβαση διατάξεως του κανονισμού 40/94. Εντούτοις, στην ίδια σκέψη της εν λόγω απόφασης, διαπιστώθηκε ρητώς ότι, όσον αφορά το αιτηθέν σήμα, η αναιρεσείουσα δεν είχε επικαλεστεί λόγους απαντώντες σε προηγούμενες αποφάσεις των τμημάτων προσφυγών που κάνουν δεκτό τον δυνάμενο να τύχει καταχώρισεως χαρακτήρα άλλων σημάτων περιεχόντων το στοιχείο «Βίο» που θα μπορούσαν να θέσουν εν αμφιβολία την εμπεριεχόμενη στην επίδικη απόφαση εκτίμηση ως προς τον διακριτικό χαρακτήρα του.
- 52 Εξάλλου, το Πρωτοδικείο, αφού σημείωσε ότι, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η αναιρεσείουσα επικαλέστηκε επίσης την καταχώριση εκ μέρους του ΓΕΕΑ του λεκτικού σήματος BioID για τις κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών που αποκαλούνται «προϊόντα τυπογραφίας», «τηλεπικοινωνίες» και «προγραμματισμός για υπολογιστές», συνήγαγε ότι, σε αντίθεση προς όσα ισχυρίζεται η αναιρεσείουσα, το αιτηθέν σήμα και το λεκτικό σήμα BioID δεν είναι διαζευκτικώς ισοδύναμα και ότι το γεγονός ότι τα γράμματα «id» του εν λόγω λεκτικού σήματος είναι γραμμένα με πεζά στοιχεία μπορεί να το διαφοροποιήσει, όσον αφορά το σημειολογικό περιεχόμενό του, από το ακρωνύμιο BioID.
- 53 Τέλος, όπως προπαρατέθηκε στη σκέψη 43 της παρούσας απόφασης, από το άρθρο 225 ΕΚ και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η αναίρεση περιορίζεται στα νομικά ζητήματα. Επομένως, το Πρωτοδικείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο να διαπιστώνει και να εκτιμά τα συναφή πραγματικά περιστατικά, καθώς και να εκτιμά τα αποδεικτικά στοιχεία. Επομένως, η εκτίμηση των εν λόγω πραγματικών περιστατικών και αποδεικτικών στοιχείων δεν συνιστά, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως της αλλοιώσεώς τους, νομικό ζήτημα υποκειμένο υπό την έννοια αυτή στον έλεγχο του Δικαστηρίου στο πλαίσιο ασκήσεως αναίρεσεως.

- 54 Θέτοντας υπό αμφισβήτηση την εκτίμηση εκ μέρους του Πρωτοδικείου του παρεμφερούς χαρακτήρα ή της ταυτότητας των καταχωρισθέντων σημάτων και ως εκ τούτου τη λυσιτέλεια των προηγούμενων αποφάσεων του ΓΕΕΑ, η αναιρεσείουσα περιορίζεται στην πραγματικότητα στο να αμφισβητήσει, χωρίς να επικαλείται ούτε να ισχυρίζεται ότι συντρέχει οποιοδήποτε ελάττωμα συγκεκριμένο σε αλλοίωση, την εκ μέρους του Πρωτοδικείου εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών.
- 55 Κατόπιν αυτού, επιβάλλεται η απόρριψη της τρίτης αιτιάσεως του πρώτου λόγου αναιρέσεως ως εν μέρει αβάσιμης και εν μέρει απαράδεκτης.

Επί της τέταρτης αιτιάσεως σχετικά με το κριτήριο της αρνήσεως καταχωρίσεως

- 56 Με την τελευταία αιτίαση του πρώτου λόγου αναιρέσεως που προέβαλε η αναιρεσείουσα για πρώτη φορά κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, προβάλλεται ο ισχυρισμός ότι το Πρωτοδικείο προέβη σε πεπλανημένη ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του οικείου κανονισμού διαπιστώνοντας ότι τα αποτελούντα αντικείμενο της εν λόγω διατάξεως σήματα είναι, μεταξύ άλλων, εκείνα τα οποία, από απόψεως του ενδιαφερόμενου κοινού, χρησιμοποιούνται κατά συνήθεια στο εμπόριο στο πλαίσιο της παρουσιάσεως των οικείων προϊόντων ή υπηρεσιών ή έναντι των οποίων συντρέχουν τουλάχιστον συγκεκριμένα ενδεικτικά στοιχεία επιτρέποντα τη συναγωγή του συμπεράσματος ότι επιδέχονται παρόμοια χρήση.
- 57 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι το αιτηθέν σήμα μπορεί να χρησιμοποιείται κατά συνήθεια. Κατ' αυτό, το οικείο σήμα δεν γίνεται ευχερώς αντιληπτό ως σήμα προελεύσεως από το περιορισμένο κοινό στο οποίο αναφέρεται εν προκειμένω η αίτηση. Εξάλλου, κατά τη διάρκεια της επ' ακροατηρίου συζητήσεως, το ΓΕΕΑ ήγειρε έμμεσα το ζήτημα του παραδεκτού της σχετικής αιτιάσεως, επίκληση της οποίας δεν είχε γίνει με το δικόγραφο της αναιρέσεως.

58. Επί του σημείου αυτού, όπως ανέφερε και ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 25 των προτάσεών του, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η σχετική αιτίαση διατυπώθηκε προς στήριξη του πρώτου λόγου αναιρέσεως που επικαλείται η αναιρεσείουσα ενώπιον του Δικαστηρίου και σύμφωνα με τον οποίο το Πρωτοδικείο ερμήνευσε πεπλανημένα τον απόλυτο λόγο αρνήσεως καταχωρίσεως των σημάτων που στερούνται διακριτικού χαρακτήρα, όπως προβλέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Ως εκ τούτου, δεν αποτελεί νέο λόγο αναιρέσεως κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας.
59. Ως προς το βάσιμο της εν λόγω αιτιάσεως, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι έκαστος των λόγων αρνήσεως καταχωρίσεως που απαριθμούνται στο άρθρο 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 είναι ανεξάρτητος των λοιπών και απαιτεί χωριστή εξέταση (βλ. προαναφερθείσα απόφαση ΓΕΕΑ κατά Ergo Möbelwerk, σκέψη 39). Επί πλέον, οι λόγοι αυτοί αρνήσεως καταχωρίσεως πρέπει να ερμηνεύονται υπό το φως του γενικού συμφέροντος που δικαιολογεί έκαστον εξ αυτών. Το λαμβανόμενο υπόψη κατά την εξέταση ενός εκάστου των λόγων αυτών αρνήσεως καταχωρίσεως γενικό συμφέρον μπορεί, και μάλιστα οφείλει, να αντανακλά διαφορετικές εκτιμήσεις ανάλογα με τον προβαλλόμενο λόγο απαραδέκτου (βλ. αποφάσεις της 29ης Απριλίου 2004, C-456/01 P και C-457/01 P, Henkel κατά ΓΕΕΑ, Συλλογή 2004, σ. I-5089, σκέψεις 45 και 46, καθώς και προαναφερθείσα απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψη 25).
60. Εξάλλου, πρέπει να υπομνηστεί ότι η έννοια του γενικού συμφέροντος που διέπει το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 συμπίπτει προφανώς με τη βασική λειτουργία του σήματος, η οποία συνίσταται στην εγγύηση υπέρ του καταναλωτή ή του τελικού χρήστη της ταυτότητας προελεύσεως του φέροντος το σήμα προϊόντος ή υπηρεσίας, επιτρέποντάς του να διακρίνει, χωρίς κίνδυνο συγχύσεως, το εν λόγω προϊόν ή την εν λόγω υπηρεσία από εκείνη άλλης προελεύσεως (βλ. προαναφερθείσα απόφαση SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, σκέψεις 23 και 27).
61. Στις σκέψεις 23, 34, 41 και 43 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, το Πρωτοδικείο έλαβε κυρίως υπόψη, προκειμένου να διαπιστώσει ότι το αιτηθέν σήμα εμπίπτει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94, το γεγονός ότι τούτο χρησιμοποιείται κατά συνήθεια στο εμπόριο.

- 62 Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως έκρινε το Δικαστήριο στη σκέψη 36 της προαναφερθείσας αποφάσεως SAT.1 κατά ΓΕΕΑ, το εν λόγω κριτήριο, καίτοι ασκεί επιρροή στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού 40/94, στερείται σημασίας για την ερμηνεία της ίδιας διατάξεως, στοιχείο β'.
- 63 Επομένως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι είναι βάσιμη η αιτίαση ότι το Πρωτοδικείο έκανε χρήση κριτηρίου ασκούντος επιρροή όχι στο πλαίσιο του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του οικείου κανονισμού αλλά στο πλαίσιο της ίδιας διατάξεως, στοιχείο γ'.
- 64 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτός ο πρώτος λόγος αναιρέσεως λόγω πεπλανημένης ερμηνείας του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.
- 65 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι, χωρίς να απαιτείται η εξέταση του δευτέρου λόγου αναιρέσεως, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί ως εκ του ότι το Πρωτοδικείο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

Επί της ουσίας της πρωτοδίκως ασκηθείσας προσφυγής

- 66 Σύμφωνα με το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου, τούτο δύναται, σε περίπτωση ακυρώσεως της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι αυτό συμβαίνει εν προκειμένω.

- 67 Συναφώς, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 27 και 28 της παρούσας αποφάσεως, προκειμένου να προσδιοριστεί αν το αιτηθέν σήμα εγγυάται υπέρ του καταναλωτή ή του τελικού χρήστη την ταυτότητα προελεύσεως του φέροντος το σήμα προϊόντος ή της οικείας υπηρεσίας, επιτρέποντάς του να διακρίνει, χωρίς πιθανή σύγχυση, το εν λόγω προϊόν ή την εν λόγω υπηρεσία από εκείνα άλλης προελεύσεως, πρέπει το ζήτημα να κριθεί υπό την οπτική γωνία του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 68 Έτσι, λαμβάνοντας υπόψη τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που αποτελούν αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως, όπως αυτή περιγράφεται στη σκέψη 5 της παρούσας αποφάσεως, συνάγεται το συμπέρασμα ότι το ενδιαφερόμενο κοινό είναι ενημερωμένο στον τομέα των επιδίκων προϊόντων και υπηρεσιών, καλώς πληροφορημένο και ευλόγως προσεκτικό και εν επιγνώσει.
- 69 Το αιτηθέν σήμα περιλαμβάνει το ακρωνύμιο BioID καθώς και εικονιστικά στοιχεία, ήτοι τους τυπογραφικούς χαρακτήρες που εμφανίζουν το εν λόγω ακρωνύμιο, και δύο γραφικά στοιχεία που απαντούν μετά το ακρωνύμιο BioID, ήτοι μία στιγμή (■) και ένα σημείο (®).
- 70 Ως προς το ακρωνύμιο, όπως επισήμανε ορθώς το ΓΕΕΑ με την επίδικη απόφαση, το ενδιαφερόμενο κοινό αντιλαμβάνεται το BioID, υπό το φως των διαλαμβανόμενων στην αίτηση σήματος προϊόντων και υπηρεσιών, ως συγκεκριμένο από τη σύντηξη ενός επιθετικού προσδιορισμού («biometrical») και ενός ουσιαστικού («identification»), ήτοι ως σημαίνον στο σύνολό του «biometrical identification». Επομένως, το ανωτέρω ακρωνύμιο, μη δυνάμενο να διακριθεί από τα προϊόντα και τις υπηρεσίες, αντικείμενο των οποίων αποτελεί η αίτηση καταχωρίσεως, δεν εμφανίζει χαρακτήρα εγγυώμενο στον καταναλωτή ή στον τελικό χρήστη την ταυτότητα προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας που περιγράφει το σήμα υπό την οπτική γωνία του ενδιαφερόμενου κοινού.
- 71 Επί πλέον, λαμβάνοντας υπόψη την επάλληλη φύση των τυπογραφικών χαρακτήρων που εμφανίζει το ακρωνύμιο BioID και ελλείψει οποιουδήποτε ειδικού

διακριτικού στοιχείου, οι χαρακτήρες της γραμματοσειράς «Arial», καθώς και οι χαρακτήρες διαφορετικού πάχους, δεν επιτρέπουν στο αιτηθέν σήμα να εγυηθεί στο ενδιαφερόμενο κοινό την ταυτότητα προελεύσεως των προϊόντων και υπηρεσιών που αποτελούν αντικείμενο της αιτήσεως καταχωρίσεως.

- 72 Εξάλλου, τα δύο γραφικά στοιχεία που απαντούν μετά το ακρωνύμιο BioID και συνίστανται σε μία στιγμή (■) και σε ένα σήμα (°) δεν εμφανίζουν κανένα χαρακτήρα επιτρέποντα στο ενδιαφερόμενο κοινό να διακρίνει, χωρίς πιθανή σύγχυση, τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες, αντικείμενο των οποίων αποτελεί η αίτηση καταχωρίσεως, από εκείνα άλλης προελεύσεως. Έπεται ότι τα εν λόγω γραφικά στοιχεία δεν επιτρέπουν την επίτευξη της βασικής λειτουργίας ενός σήματος, όπως αυτή περιγράφεται στη σκέψη 25 της παρούσας αποφάσεως, σε σχέση με τα συναφή προϊόντα και τις υπηρεσίες.
- 73 Επίσης, όπως ανέφερε στο σημείο 105 των προτάσεών του και ο γενικός εισαγγελέας, οσάκις εξετάζεται η συνολική εντύπωση που δημιουργεί στο ενδιαφερόμενο κοινό το αιτηθέν σήμα, το ακρωνύμιο BioID, το οποίο στερείται διακριτικού χαρακτήρα, συνιστά το κυρίαρχο στοιχείο του εν λόγω σήματος.
- 74 Ομοίως, όπως παρατήρησε το ΓΕΕΑ στο σημείο 21 της επίδικης αποφάσεως, τα εικονιστικά και γραφικά στοιχεία είναι τόσο επιφανειακά, ώστε δεν προσδίδουν κανένα διακριτικό χαρακτήρα στο σύνολο του αιτηθέντος σήματος. Τα εν λόγω στοιχεία δεν εμφανίζουν καμία πτυχή, ιδίως από απόψεως φαντασίας ή ως προς τον τρόπο με τον οποίο συνδυάζονται, επιτρέποντας στο εν λόγω σήμα να επιτελέσει τη βασική λειτουργία του όσον αφορά τα διαλαμβανόμενα την αίτηση καταχωρίσεως προϊόντα και υπηρεσίες.
- 75 Έπεται ότι το αιτηθέν σήμα στερείται διακριτικού χαρακτήρα κατά την έννοια του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94. Υπό τις περιστάσεις αυτές, είναι απορριπτέα η προσφυγή της BioID AG κατά της επίδικης αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 76 Κατά το άρθρο 122 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, οσάκις η αναίρεση είναι βάσιμη και το Δικαστήριο εκδικάζει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται και επί των δικαστικών εξόδων. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο οποίος τυγχάνει εφαρμογής και στη διαδικασία αναίρεσεως δυνάμει του άρθρου 118 του ίδιου κανονισμού, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ζήτησε την καταδίκη της αναιρεσεύουσας στα δικαστικά έξοδα, η δε τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί την απόφαση του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 5ης Δεκεμβρίου 2002, T-91/01, BioID κατά ΓΕΕΑ (BioID) (Συλλογή 2002, σ. II-5159).**
- 2) **Απορρίπτει την προσφυγή κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 20ής Φεβρουαρίου 2001.**
- 3) **Καταδικάζει την αναιρεσεύουσα στα έξοδα αμφοτέρων των βαθμών δικαιοδοσίας.**

(υπογραφές)